

ла всичкъ-тѣ земѣ и издавила вси чловѣци и земны животны.

Като ся свршилъ потопа, Ное принесъ Богу жртвѣ да го възблагодари за свое-то избавление. Богъ ся умилостивилъ и обѣщалъ ся Ною и на потомство-то му, какво такъвъ потопъ никога вече нѣма да бѫде.

Ноево-то илемя.

Ное ималъ три сына: *Симъ*, *Хамъ* и *Иафетъ*; отъ тѣхъ сѫ произишли вси чловѣци, что живѣхъ сега по земѣ-тѣ.

Симъ и Иафетъ слушали бащѣ си и затова получили нѣгово-то отеческо благословение; а Хамъ неслушая и непочиталъ бащѣ си, за това быде проклятъ заедно съ потомство-то си. Отъ Хама изново произлѣзли нечестиви и зли чловѣци слѣдъ потопа.

Сълъпошворение-то (2790 год.)

Слѣдъ много врѣми чловѣческий родъ се умножилъ на земѣ-тѣ, както и прѣди потопа, иъ чловѣци-ти въ ничто не сѫ были по-добри отъ свои-ты прародители. Тии паскоро забравили да почитать истиннаго Бога, и начишли да почитать за Богъ сльице-то, мѣсячи-тѣ, звѣзды-ты, животны и други твари. Това ся наречя *язычество* или *идотъ*.